

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3151/2020

23.12.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против тужених ПД „ЈУГО - ИМПЕКС Е.Е.Р“ д.о.о. Ниш, кога заступа Ирена Ђорђевић, адвокат из, ради исплате регреса за коришћење годишњег одмора и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 775/19 од 20.08.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 775/19 од 20.08.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1107/17 од 09.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора за период 01.01.2015. године до 31.12.2015. године плати 5.258,00 динара са законском затезном каматом од 11.04.2017. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да у корист тужиоца уплати надлежним фондовима ПИО и здравственог осигурања доприносе обавезног осигурања за период од 25.04.2014. године до 01.04.2016. године у износима и по основицама на дан уплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати износ од 42.950,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 775/19 од 20.08.2020. године, одбијена је као неоснован жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради исплате регреса за коришћење годишњег одмора и припадајућих доприноса, поднета је 11.04.2017 године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 5.258,00 динара.

Имајући у виду да се овај спор из радног односа не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, већ се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић